

4
Sammandrag av serks berättelser
för Örebro sedan 1890 talet - 65 år
föreläsning.

Min 40 års-berättelse 19/8 1934
ger jag en mera fullständig bildning,
här blott några glimtar med citat
ur den 115 ps. v. 1: "Taka oss tillvara, utav
ditt namn gif oråd, för din nåde och
barmhärtighet."

Det fanns i vissa församlingar, på den tiden,
en enda eller några få, som levde barmhärtigt
troende. De följdes för sin tro, men
blev tämligen gästrädd i Sjörens
mörker, men deras vittnesbörd bar
frukt. Troendomen blev en makt i
Själarna och barmhärtighet följdes.

4/6 1955
Program vid 20-årsfesten Örebro
eft. den nya missionskrets inrymdes.

1. Unison sång 12 gl. sångl. "O, Gud, Gud, Gud"
2. Väck. orol. av Karl Linné Rom 8: 31-39
3. Im. kyrk. kör: "Kring jorden sken körs"
"Kärlek från vår Gud."
4. Psalm: Utdrag ur 40 års berättelsen
5. Unison 431 "Kom Gud för oss som räddare"
6. Taliskt 70 kr - Kaffeering
7. Köra: "Lär mig din väg, Guds väg"
"Hilspiren i Guds Östergård."
"Guds väg är en kommande."
8. Carl-Gust. P. n. avslut. Matt 28: 20.
9. Unison: Skönt det är i världen 675 gl.
Enest. god stämning!

Holmbyförbundets evangeliska och
predikanten från Jönköpings hus. f.
och Senare Österg. hus. förw. och
Alliansmissionen fortsatte. Det var
ett livligt samlingsarbete, som bar frukt.

4) Lokalförsgen blev brännande —
Sommartid kunde man använda en
gammal ängsäng som möteslokal —
Vintertid samlades man i stugorna
igen.

Det var då försgen om missionsklub-
begränsning kom på tal. Fröken Melly
Hass kom och predikade; det var 1891.
Tänk! En kvinna! Hon var känd över
hela landet, såmlad stora skolar.

En gång vid Beaby kalle kom hon
att säga: "Här behövs en missionsklubb."

Det var troude prästmän, lantbrukare
hantverkare o andra som grepos av
mod för själarna.

2) De s. k. konventiklarna i hemmen,
då Gud ord eller psaltensorna lästes
och sånger sjöngos till Guds lov,
tilldrog sig uppmärksamhet.

Om en stuga blev för trång gick man
till en annan, människor kom till tro.

3) Befolkningen i denna bygd ut-
gjorde intet undantag, de längtade efter
frid. Befolkningen på Bergel och
Dagsmossa hungrede efter evangelium.
Från St. Ny o. Hede kom vid den
tiden ett stort inflytande genom
troude präster som tog Örnby som
ett missionsfält.

4.
Vänerna svarade: "Vi är så fattiga" —
"Gud har rika skaffare" blev svaret.
Hon skrev ut två insamlingslistor,
fru Karolina Väner skrev ut en, som
hon skickade till Bochohm där en
av de trosor fr. Örnberg arbetade.
En broder Kjellman Bochohm, lämnade
emellan 100 kr. Det var 1892.

En stuga i "Lärsmärke" inköptes,
de som hade hästar föreslode honom
den Herman Nilsson, J. Pettersson,
Zakrisson m. fl. ordnade med ett
penningflåd med 10 borgareman —
(1893) och så kunde en byggnad
göransson sätta i gång bygget
av platsens första missionshus.

3
"Mörsboarna ö Bergfolket" gjorde
gemensamt och huset kunde
uppföras (1893 och i början av
1894 kunde inflyttning ske ¹⁴/₃.)

4) Predikanten blev överste Nord
ö E. Liljedahl ³⁰⁷⁷ fick 32 själar bli
frälsta. Johannes Pettersson var
förelingskärren. Vid ett möte i
Kölnen fick man bedja med 17 personer.
Då Frälsnings Armén kom t. Örnberg
ö bildade här, för officerarna till
Örnberg varje lördag.

5) Själva invigningen av Örnberg
första missionshus skedde, första
sönd i juli 1894. Evangelisten från
Konferensen i Torp medverkade

6.

En av dem - Adolf Brink - stannade en tid i verksamhet här. Han gjorde flitiga husbesök i lag av egna medel i god ått de fattiga. Han samtalade vid gårdar som högg ved på vedbänken och man kunde ibland falla ned på knä vid kuggstamben och få frid.

En annan evangl. Persson blev senare mördad som missionär i Sina. Ja, på var det byggda missionshuset på början av 1900-talet och fram till 1935 en kyrkby i andligt avseende och för verksamheten, då som nu, var Syfoöreningar en ekonomisk grundval för arbetet.

7.

Redan 1898 fanns två Syfoöreningar, vilka senare slogs tillsammans. Vi tacks i detta sammanhang värd vänliga nämner till verksamheten. Spinnrocken i västslalu har visserligen tystrat med, men Stumpstickorna sjunger en stilla melodi i målarus gav ljudlöst genom moderna käfttyger, under det att "Örnhögs"postöverna läst om Rednamissionen och om Kämpen i Herrens lov, som verkat i världen. Tan Hanna Persson, Maria Nilsson och Helmi Larsson har varit ledare de senare årtiondena

10.

Från bevarade protokoll har jag
 funnit att "byggfrågan" nog naturligt-
 rats är byggfr. Kom. t. u. som tillkallat
 bokhållarna & även dist. förest. F. A.
 Persson. Att man i varje arbets-
 grupps syfte åstadkomma bästa
 arbets led. billigast pris klart
 och att man byggde i enig
 samverkan samt med stor glädje
 är omöjligt. Sammanträden
 hålls hos vännerna. Rahm som
 alltid bjöd på kaffe, Gud och
 en lov beled sagde beslutet.
 Att byggkostnadskostnaden
 kunde stanna vid något över
 5000 kr, pass frivilligt arbete
 är en gåta för oss i dag.

11.

Från distriktet inflät kr.	1000-
Andra gåvor	1145-
Gm. listor	322-
Från Öberhöjshuset	30-
Från församlingens gl. miss. hus	122-
Bauklän & andra län	2.250-
Fr. församlingens kost	400-
Översatt ink.	931-
<hr/>	
Suma Kr.	5.500.

Nyaste greven i arbetet är 19.

Juniorsvetsersamheten som
började 7 juli 1934 och firade
därför sitt 20-årsminne för snart
ett år sen. Men då jag var med
om att bilda den föreningen vill
jag lyckönska den till god fort-
sättning. Pastor Malmäi och
hans medhjälpare gör också allt
för de ungas bästa och bör varmt
understödas. En sådd i unga
hjärtan kan inte vara förgäves.

Vi bedja om Guds välsignelse över
vad som utflörat bland gamla & unga
och över tiden som kommer

Omberg den 4 juni 1955

Carl A. Krabbe.